

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8C/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416200146
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2017:8416200146.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanej: F. o zaplatenie 1.902,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.259,63 eur, úroku z omeškania nad sadzbu 8,05 % ročne a za dobu pred 21.9.2014 a úroku z omeškania zo sumy nad 1.060,99 eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 126,05 eur a úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 543,29 eur od 21.9.2014 do 21.12.2015, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 523,29 eur od 22.12.2015 do 21.1.2016, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 508,29 eur od 22.1.2016 do 18.3.2016, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 493,29 eur od 19.3.2016 do 22.4.2016, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 473,29 eur od 23.4.2016 do 24.5.2016, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 453,29 eur od 25.5.2016 do 21.7.2016, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 445,91 eur od 22.7.2016 do 23.8.2016, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 411,29 eur od 24.8.2016 do 21.9.2016, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 383,63 eur od 22.9.2016 do 24.10.2016, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 355,97 eur od 25.10.2016 do 15.12.2016, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 328,31 eur od 16.12.2016 do 19.1.2017, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 300,65 eur od 20.1.2017 do 16.5.2017, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 217,67 eur od 17.5.2017 do 22.6.2017, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 190,01 eur od 23.6.2017 do 10.10.2017, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 134,69 eur od 11.10.2017 do 17.10.2017 a úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 126,05 eur od 18.10.2017 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 20,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 28. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 28. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

V. Žalobcovi sa v r a c i a súdny poplatok za žalobu vo výške 41,30 eur, a to prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 14.1.2016 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1.902,40 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 3.2.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovanou uzatvoril dňa 21.7.2012 zmluvu o pôžičke č. 5015661, na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú sumu pôžičky 3.691,64 eur s tým, že pôžičku mala splácať v pravidelných 26 mesačných splátkach v sume 138,14 eur. Tvrdil, že do dňa podania žaloby žalovaná na vrátenie pôžičky zaplatila iba sumu 1.785,- eur a keďže porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 24.1.2013 ju pôvodný žalobca vyzval listom - vypovedanie zmluvy k úhrade všetkých splátok jednorázovo. V žalobe tvrdil, že žalovaná dlžné splátky neuhradila a jej dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 1.902,40 eur.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o pôžičke a Všeobecné obchodné podmienky, prehľad splátok a úhrad a vypovedanie zmluvy s doručenkou.

3. Písomným podaním zo dňa 23.2.2016 pôvodný žalobca súdu oznámil, že berie žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 339,29 eur späť, navrhuje konanie v tejto časti zastaviť a vrátiť mu príslušnú časť zaplateného súdneho poplatku za žalobu.

4. Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila dňa 3.6.2016 tak, že pohľadávku žalobcu čo do výšky popiera a podanie žaloby považuje za predčasné, lebo svoj dlh pravidelne spláca. Uviedla, že potom čo pôvodný žalobca vypovedal zmluvu a vyzval ju k jednorazovej úhrade splátok, dohodla sa s ním na ďalšom splácaní v splátkach, čo tento bez upomienok rešpektoval. Od januára 2013 takto svoj dlh splácala v mesačných splátkach po 96,- eur až do júna 2014, kedy sa jej životná situácia zhoršila a odvtedy preto splácala už len po 20,- eur mesačne, preto výška dlžnej sumy 1.902,40 eur nezodpovedá realite. Žalovaná súčasne predložila potvrdenia o zaplatených úhradách.

5. Na uvedené právny predchodca žalobcu reagoval písomne dňa 17.10.2016 tak, že platby o ktorých žalovaná predložila dôkazy okrem jednej riadne eviduje, pričom prijal od nej platby v celkovej výške 132,- eur, ktoré špecifikoval. Zároveň uviedol, že netrvá už na zaplatení dlžných poplatkov v sume 216,82 eur s príslušenstvom a teda berie žalobu späť v časti o zaplatenie sumy spolu 348,82 eur predstavujúcej sumu 132,- eur zaplatenú žalovanou a sumu 216,82 eur predstavujúcu poplatky, pričom v spojení s predchádzajúcim späťvzatím žaloby v časti zmluvnej pokuty žiada žalovanú zaviazat' k zaplateniu sumy 1.214,29 eur s úrokmi z omeškania špecifikovanými v tomto písomnom vyjadrení.

6. Žaloba žalobcu bola súdu doručená dňa 14.1.2016, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. - Občianskeho súdneho poriadku. Ten bol dňom 1.7.2016 nahradený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom podľa prechodných ustanovení CSP, a to konkrétne § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom na uvedené sa počnúc dňom 1.7.2016 aj sporná vec riadila ustanoveniami CSP.

7. Uznesením zo dňa 3.3.2017 č.k. 8C/6/2016-44 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., v tom čase so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154 a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.3.2017 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., toho času podľa údajov z obchodného registra už so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154 (ďalej len „žalobca“).

8. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 4.5.2017 oznámila ďalšie úhrady na žalovaný nárok dňa 20.7.2016 v sume 7,38 eur, dňa 22.8.2016 v sume 34,62 eur, dňa 20.9.2016 v sume 27,66 eur, dňa 21.10.2016 v sume 27,66 eur a dňa 1.12.2016 v sume 27,66 eur. Zároveň namietala, že ak právny predchodca žalobcu v žalobe tvrdil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, tak k tomu nemohlo platne dôjsť, lebo nebolo dohodnuté také právo žalobcu a nebol dodržaný ani postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovaná zároveň s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka vzniesla námietku premlčania všetkých splátok splatných 3 roky späťne pred podaním žaloby, teda 3 roky pred dňom 14.1.2013. Žalovaná súčasne tvrdila, že zmluva o postúpení pohľadávok, ktorou mal žalobca nadobudnúť uvedenú pohľadávku je absolútne neplatný právny úkon, nakoľko bod 14.2. a 14.3

všeobecných obchodných podmienok o postúpení pohľadávky už bol viacerými súdmi vyhodnotený ako neprijateľná zmluvná podmienka. Žalovaná súčasne tvrdila, že jej poskytnutá pôžička bola tzv. refinančná pôžička prostredníctvom ktorej mali byť splatené jej záväzky z predošlých zmlúv a teda bola ako spotrebiteľ uvedená do omylu, lebo v zmluve sa uvádza poskytnutie sumy 2.845,99 eur ale v skutočnosti jej veriteľ neposkytol žiadnu sumu, pričom s poukazom na § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je preto zmluva absolútne neplatná. Žalovaná poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/147/2016, ktoré podľa jej názoru potvrdzuje uvedené tvrdenia a žalobu žiadala ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

9. Písomným podaním zo dňa 26.4.2017 žalobca súdu oznámil, že žalovaná po poslednej úprave petitu žaloby zo dňa 17.10.2016 vykonala ďalšie úhrady v sume spolu 110,64 eur, preto v tejto časti žalobu berie späť a žiada zaviazať žalovanú zaplatiť mu sumu 1.103,65 eur a úroky z omeškania špecifikované v tomto písomnom vyjadrení.

10. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na ktoré sa žalobca ani jeho právny zástupca napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní s tým, že na žalobe po jej čiastočnom späťvzati trvá a súhlasí aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP. Na poslednom pojednávaní dňa 27.10.2017 súd vec prejednal a rozhodol aj v neprítomnosti žalovanej, keďže ani tá sa na toto pojednávanie napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavila a o jeho odročenie nežiadala.

11. Stanovisko žalovanej na pojednávaní k žalobe bolo také, že trvá na svojich písomných vyjadreniach a žalobu navrhuje zamietnuť. Uviedla, že mala pôžičiek u právneho predchodcu žalobcu viac a keďže sa jej splátky prelínali, chcela aby jej to zlúčili do jednej splátky a preto sama požiadala o refinančnú pôžičku, pričom si neuvedomila že po takom zlúčení jej bude znova účtovaný úrok. Uviedla, že žaloba bola podaná, hoci pôžičku, aj tie predtým v rámci svojich možností v splátkach splácala, aj keď je pravda že nie vždy to bola plná výška splátok, no počas troch rokov s ňou oni vôbec nekomunikovali, neposielali jej žiadne výzvy ani upomienky až potom jej prišlo oznámenie že tesne pred premlčaním to dali na súd. Ona si pritom myslela, že keď to v rámci svojich možností postupne spláca, že to bude v poriadku. Žalovaná uviedla, že stále pokračuje v splácaní cestou spoločnosti Prvá oddlžovacia. Žalovaná uviedla, že ak by súd žalobe čo i len v časti vyhovel, tak ona nie je schopná splácať žalobcovi viac ako 20,- eur mesačne, preto pre taký prípad žiada o povolenie splátok v takejto výške.

12. Písomným podaním zo dňa 24.5.2017 žalobca súdu oznámil, že žalovaná vykonala ďalšiu úhradu v sume 82,98 eur dňa 16.5.2017, preto v tejto časti berie žalobu späť a žiada žalovanej uložiť povinnosť zaplatiť mu sumu 1.020,67 eur s úrokmi z omeškania špecifikovanými v tomto jeho vyjadrení.

13. V ďalšom písomnom vyjadrení zo dňa 7.9.2017 žalobca vyjadril sa k vzneseným námietkam žalovanej tak, že žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver v sume 2.845,99 eur splácať formou 26 mesačných splátok v sume 138,14 eur splatných k 20. dňu v mesiaci a celkovo tak mala zaplatiť 3.591,64 eur. Do začatia sporu uhradila 1.785,- eur. Žalobca uviedol, že pri bezúročnosti úveru výška splátky predstavuje sumu 109,46 eur (2.845,99 eur/26 splátok) a celkovo tak žalovaná do podania žaloby zaplatila 16 splátok po 109,46 eur a časť 17. úverovej splátky v sume 33,64 eur splatnej dňa 20.12.2013. Žalobca tvrdil, že k predčasnému zosplatneniu úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka nedošlo, nakoľko právny predchodca žalobcu nevyužil právo úver predčasne zosplatniť, preto konečná splatnosť úveru nastala dňa 20.9.2014 splatnosťou poslednej dohodnutej 26 splátky a jednotlivé splátky mali samostatný režim premlčania podľa ich splatnosti a keďže spor začal dňa 14.1.2016, nepremlčané neuhradené úverové splátky tak ku dňu začatia sporu boli splátky od časti neuhradenej 17. splátky v sume 75,82 eur splatnej dňa 20.12.2013 do 26. splátky splatnej dňa 20.9.2014, t.j. 9 úverových splátok po 109,46 eur a časť úverovej splátky v sume 75,82 eur, spolu suma 1.060,99 eur po zaokrúhlení. Uviedol, že s prihliadnutím na uvedené berie žalobu aj v časti o zaplatenie sumy 313,94 eur späť a žiada žalovanú zaviazať k povinnosti zaplatiť mu sumu 789,71 eur a úroky z omeškania špecifikované v tomto jeho vyjadrení.

14. Následne písomným podaním zo dňa 25.10.2017 žalobca uviedol, že žalovaná uhradila mu dňa 10.10.2017 sumu 55,32 eur a dňa 17.10.2017 sumu 8,64 eur, preto v časti o zaplatenie uhradenej sumy

63,96 eur žalobu berie späť a voči žalovanej domáha sa zaplata sumy 725,75 a úrokov z omeškania špecifikovaných v tomto jeho vyjadrení.

15. Keďže žalobca v priebehu sporu uskutočnil niekoľko čiastočných späťvzatí žaloby, odôvodnených sčasti uskutočnenými úhradami žalovanej a sčasti z dôvodu ďalšieho netrvania na niektorých nárokoch, pričom časť uvedených späťvzatí žaloby bola uskutočnená pred prvým pojednávaním a časť po prvom pojednávaní, bolo potrebné rozhodnúť najskôr o týchto jeho úkonoch a ustáliť zostávajúci predmet konania a posúdenia.

16. Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 145 CSP.

17. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

18. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

19. Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, a sčasti po jeho začatí, pričom žalovaná nevyslovila nesúhlas so späťvzatím žaloby, postupujúc podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom bez ďalšieho zastavil.

20. Súd zastavil konanie v časti o zaplata istiny 1.259,63 eur preto, lebo práve uvedená suma zodpovedá obsahu a rozsahu všetkých uskutočnených čiastočných späťvzatí žaloby žalobcom. Žalobca totiž najskôr podaním zo dňa 23.2.2016 žalobu vzal späť v časti o zaplata zmluvnej pokuty 339,29 eur, potom písomným podaním zo dňa 17.10.2016 vzal ju späť aj v časti o zaplata sumy 348,82 eur (132,- eur ako úhrady žalovanej a 216,82 eur, ako poplatky na ktorých netrval), následne písomným podaním zo dňa 26.4.2017 vzal žalobu späť aj v časti o zaplata sumy 110,64 eur z dôvodu čiastočných úhrad žalovanej, potom písomným podaním zo dňa 24.5.2017 vzal ju späť aj v časti o zaplata sumy 82,98 eur z dôvodu úhrady žalovanej, písomným podaním zo dňa 7.9.2017 oznámil ďalšie späťvzatie žaloby v časti zaplata sumy 313,94 eur a následne písomným podaním zo dňa 25.10.2017 aj v časti o zaplata uhradenej sumy 63,96 eur. Žalobca teda takto vzal žalobu späť v časti o zaplata istiny spolu 1.259,63 eur (339,29 eur + 348,82 eur + 110,64 eur + 82,98 eur + 313,94 eur + 63,96 eur). Uvedené súd uvádza preto, lebo hoci v žalobe pôvodne žiadaná istina bola 1.902,40 eur a uvedenými čiastočnými späťvzatiami žaloby bola žaloba vzatá späť o sumu spolu 1.259,63 eur, žalobca napriek tomu v poslednom vyjadrení k sporu trval na zaplata istiny 725,75 eur, hoci po jeho čiastočných späťvzatiach žaloby už predmetom posúdenia v skutočnosti ostala len istina 642,77 eur (1.902,40 eur - 1.259,63 eur). Uvedené bolo zjavne spôsobené chybou na strane žalobcu spočívajúcou v tom, že v písomnom vyjadrení zo dňa 7.9.2017 tvrdil, že po podaní žaloby žalovaná zaplatila celkovo sumu 271,28 eur platbami ktoré tam zrekapituloval, avšak úplne pritom opomenul úhrady žalovanej z apríla 2016, mája 2016, júla 2016 a augusta 2016 vo výške spolu 82,- eur, hoci vo svojom skoršom písomnom podaní zo dňa 17.10.2016 ich sám súdu oznámil, potvrdil a v ich časti žalobu vzal späť, pričom od uskutočneného čiastočného späťvzatia žaloby ustúpiť nemožno. Súd vychádzajúc z obsahu všetkých vyjadrení a čiastočných späťvzatí žalobcu preto mal za to, že žaloba bola vzatá späť v časti o zaplata istiny spolu 1.259,63 eur, úroku z omeškania nad sadzbu 8,05 % ročne a za dobu pred 21.9.2014 a úroku z omeškania zo sumy nad 1.060,99 eur, preto konanie zastavil práve v tejto časti.

21. Predmetom posúdenia po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom tak ostal nárok žalobcu na zaplata istiny 642,77 eur a úrokov z omeškania, pri ktorých posúdení súd vychádzal z obsahu jednotlivých čiastočných späťvzatí žaloby, skutočných platieb žalovanej a mal na pamäti zásadu, že žalobný návrh nie je možné prekročiť.

22. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a všetkých písomných vyjadrení žalobcu a žalovanej, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených stranami, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

23. Z obsahu zmluvy číslo XXXXXXXX zo dňa 21.7.2012 súd zistil, že pôvodný žalobca a žalovaná uzavreli písomnú zmluvu označenú ako žiadosť a zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 2.845,99 eur za účelom úhrady záväzkov žalovanej v tejto výške voči spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. a voči VÚB banke, a.s. vzniknutých z 3 skôr uzavretých zmlúv. Z výpovede žalovanej na pojednávaní bolo zistené, že ona sama žiadala o takýto úver na úhradu záväzkov z jej skorších zmlúv. Žalovaná mala tento úver podľa zmluvy splatiť 26 mesačnými splátkami vo výške 138,14 eur, pričom v zmluve je uvedené, že celková suma „pôžičky“ je 3.591,64 eur, celkové náklady spotrebiteľa že sú 745,65 eur a pri údají o termíne konečnej splatnosti je uvedené september/2014. Súčet žalovanej poskytnutej sumy 2.845,99 eur a celkových nákladov spotrebiteľa 745,65 eur zodpovedá sume uvedenej ako celková suma pôžičky, t.j. sume 3.591,64 eur. Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve bola 23,97 % s tým, že RPMN je 23,97 % a priemerná hodnota RPMN 21,68 %. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedená poštová poukážka a prevod z účtu.

24. Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovanou z ktorých vyplýva, že žalovaná uhradila za čas od 25.7.2012 do 20.11.2015 sumu spolu 1.785,- eur. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanej boli vyúčtované k zaplateniu tiež „pokuty“ vo výške spolu 340,81 eur (žalobca uplatnil z nich žalobou časť vo výške 339,29 eur a v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 339,29 eur žalobu vzal dňa 23.2.2016 späť) a položka označená ako „MP3“ vo výške 216,82 eur. Podľa záverečného sumára v tomto prehľade mala žalovaná v splátkach žalobcovi zaplatiť sumu spolu 3.131,29 eur, čo po pripočítaní sumy 339,29 eur titulom uplatnených zmluvných pokút a sumy „MP3“ vo výške 216,82 eur činí sumu spolu 3.687,40 eur a po odpočítaní ňou uskutočnených úhrad vo výške 1.785,- eur to činí sumu vo výške 1.902,40 eur, teda pôvodne žalovanú istinu. Listom označeným ako „vypovedanie zmluvy“ zo dňa 24.1.2013 pôvodný žalobca žalovanej oznámil, že zmluvu č. 5015661 k 24.1.2013 vypovedá a žiada uhradiť sumu 3.010,11 eur do 5 dní.

25. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovanou je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovanej úver nebol poskytovaný na účel výkonu podnikania či povolania, poskytnutý jej bol na úhradu záväzkov zo skorších zmlúv, pričom žalovaná pri uzatváraní zmluvy nevystupovala ako podnikateľ. Zo zmluvy, z jej koncepcie i použitej terminológie typickej pre spotrebiteľské úvery je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa - Consumer Finance Holding, a.s. postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky a keďže žalovaná vzniesla námietku premlčania práva žalobcu, aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (21.7.2012) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

28. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201#paragraf-15>> a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201#paragraf-16>>,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201#paragraf-13.odsek-3>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201#paragraf-23>>,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201#paragraf-21.odsek-2>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty

ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

30. Podľa § 11 ods. 1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201#paragraf-9.odsek-1>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201#paragraf-9.odsek-2.pismeno-a>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201#paragraf-9.odsek-2.pismeno-r>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201#paragraf-9.odsek-2.pismeno-y>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201#paragraf-10.odsek-1>>,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

31. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

33. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

34. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení /§ 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka/.

35. Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701#paragraf-101>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701#paragraf-105>>. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

36. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

37. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701#paragraf-565>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

38. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá právnym predchodcom žalobcu so žalovanou je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o

určítom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačných tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

39. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 2.845,99 eur, pričom žalovaná na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatila do dňa 20.11.2015 sumu 1.785,- eur, a po tomto dni sumu 417,24 eur, čo bolo zistené zo žalovanou predložených potvrdení o úhrade ako aj zo žalobcom oznámených úhrad a jeho prehľadu splácania ktorý poskytol súdu dňa 7.9.2017. Žalobca tvrdí, že neuspokojené tak ostali nároky špecifikované v žalobe po jej čiastočnom späťvzati. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je v časti dôvodná, v časti nedôvodná. I keď žalobca po čiastočných späťvzatiach žaloby vychádzajúc z jeho tvrdení žiadal od žalovanej už len rozdiel medzi sumou poskytnutou v jej prospech a sumou ňou doposiaľ vrátenou po zohľadnení premlčaných splátok, súd sa napriek tomu musel zaoberať opodstatnenosťou takto uplatneného nároku, námietkou premlčania žalovanej aj tým, či predmetná úverová zmluva spĺňala všetky zákonom predpísané náležitosti, keďže malo to vplyv na splatnosť záväzku žalovanej a tým pádom aj na posúdenie nároku žalobcu na úroky z omeškania. V danom prípade súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanej poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, čo koniec koncov potvrdil aj sám žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 7.9.2017. Preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške sumy reálne poskytnutej v prospech žalovanej, t.j. 2.845,99 eur čo má vplyv na splatnosť jej záväzku, posúdenie premlčania práva žalobcu a začiatok omeškania od ktorého žalobca môže žiadať úroky z omeškania.

40. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (21.7.2012), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, rovnako musí obsahovať v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

41. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

42. Medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj

uviedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia teda v zmluve musí byť uvedený údaj o termínoch splátok. V predmetnej úverovej zmluve to však absentuje, nakoľko zmluva absolútne nikde neobsahuje údaj o termínoch splatnosti splátok.

43. Ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť malým písmom písané, rozsiahle, individuálne nevyjednané všeobecné obchodné podmienky k zmluve či iná osobitná listina. Ak totiž zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 11 ods. 1 písm. a)) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené priamo v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na všeobecné či iné podmienky, alebo osobitnú listinu, i keď ani žiadna taká súdu predložená nebola. Keďže tieto náležitosti musia byť uvedené priamo v zmluve, pre ktorú zákon predpisuje písomnú formu, ich neuviedenie v nej nemôže zhojiť to, že strany termíny splatnosti splátok dohodnú ústne, či osobitne, alebo že veriteľ napr. zašle dlžníkovi poštové poukážky s uvedením ich splatnosti, keďže ide o náležitosť, ktorá zo zákona musí byť zapravená priamo v písomnej zmluve.

44. V zmluve vôbec nie je uvedený dátum prvej splátky ani poslednej splátky ani termín splatnosti jednotlivých splátok. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú podľa textu zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou v čl. 6 bod 6.1 je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP. V bode 6.2 je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v bode 6.4 je uvedené, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Priamo v Zmluve teda neboli presne určené termíny splátok. Nič také v zmluve uvedené nie je, a ani z textu všeobecných obchodných podmienok nie je možné zistiť presný termín splátok (je uvedené do 20. dňa v mesiaci, takže z tohto textu vyplýva, že to mohlo byť kedykoľvek od 1. do 20. dňa v mesiaci). Z takto uvedeného znenia nie je možné presne zistiť termín splátok ani deň poslednej splátky. Z týchto dôvodov má súd za to, že zmluva neobsahuje ani presný údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nakoľko údaj september/2014 ktorý je tam uvedený nie je zrozumiteľným a určitým termínom konečnej splatnosti. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona), niet pochýb o tom, že ten musí byť určený presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V tu posudzovanej zmluve ale absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 26 splátok a 26 mesiacov. Spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok. Ak by za postačujúcu bola považovaná možnosť jednoduchého výpočtu termínu konečnej splatnosti, v takom prípade by v zmluve vždy stačilo uviesť náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok a zákonodarcu by do zákona vôbec nemusel zakomponovať ust. § 9 ods. 2 písm. f), nakoľko toto by potom úplne stratilo zmysel, lebo z výšky, počtu a termínov splatnosti splátok by sa termín konečnej splatnosti dal vypočítať vždy. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí zmluvy - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Teda musí to byť konkrétny termín. Takýto údaj ale v zmluve absentuje, navyše keďže chýba aj údaj o splatnosti jednotlivých splátok a termíne prvej splátky, aj jeho odvodený výpočet je nemožný. Poskytnutý úver súd preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku.

45. Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuviedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18.10.2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy

o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takéto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o termíne konečnej splatnosti však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takéto údaje uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovanou riadne uvedené a považoval takéto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarcia tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

46. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia. Ak žalobca v poslednom vyjadrení k veci zo dňa 25.10.2017 poukazuje na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a K. (paradoxne potom, čo v podaní zo dňa 7.9.2017 sám uznal bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru), tak tu súd uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovanou ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdný dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Takisto vyslovil, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V tu súdenom spore ale ako už bolo uvedené, podmienky tejto zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, nakoľko nie je v nej uvedený ani dátum prvej splátky, ani poslednej splátky ani jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom vyjadrený deň v mesiaci kedy majú byť splátky splatné, pričom v spojení s ďalšími vytykanými nedostatkami zmluvy ide v súhrne o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku.

47. Keďže súd z už uvedených dôvodov zmluvu o úvere, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, veriteľovi vzniklo právo iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú v prospech žalovanej reálne poskytol. Žalobca predloženou zmluvou a predloženým prehľadom splátok a úhrad preukázal, že v prospech žalovanej bola poskytnutá suma 2.845,99 eur. Táto suma na základe slobodného rozhodnutia žalovanej, ktoré sama na pojednávaní výslovne potvrdila, keď uviedla že sama žiadala o pôžičku na refinancovanie skorších pôžičiek bola použitá na úhradu jej záväzkov z iných zmlúv. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu úverovej istiny vo výške 2.845,99 eur.

48. Keďže žalovaná vzniesla námietku premlčania práva žalobcu a v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa by súd posúdenie či žalobca právo alebo jeho časť neuplatňuje po uplynutí premlčacej doby musel vykonať tak či tak aj ex offa, bolo potrebné sa zaoberať aj tým, či právo žalobcu alebo jeho časť nie je premlčané. Ako správne žalobca uviedol vo svojom vyjadrení zo dňa 7.9.2017, jednotlivé splátky majú samostatný režim premlčania podľa ich splatnosti (§ 103 Občianskeho zákonníka). Ak teda v prospech žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2.845,99 eur ktorý sa mal podľa výslovnej a zrozumiteľnej dohody strán v zmluve splácať v splátkach po 138,14 eur, potom žalovaná v skutočnosti tento úver nesplácala by 26 mesiacov, ale len 21 mesiacov (2.845,99 eur/138,14 eur sa rovná 21 mesiacov). Ak žalobca v rámci svojho vyjadrenia k námietke premlčania pri posúdení počtu a výšky premlčaných splátok vychádzal z toho, že bezúročnosť úveru mala sa premietnuť do nižšej sumy mesačnej splátky, ktorá by tak bola vo výške 109,46 eur, tak súd má za to, že bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru mala sa premietnuť do skrátenia doby splácania úveru. Niet racionálneho argumentu pre skrátenie výšky mesačnej splátky bezúročného úveru (okrem toho že je to pre žalobcu z hľadiska posúdenia premlčania výhodnejšie), ak v zmluve bola jasne dohodnutá výška úveru a výška mesačnej splátky v sume 138,14 eur, ktorú žalovaná akceptovala, bola s ňou uzročená a zaviazala sa ju po posúdení svojich možností v čase uzavretia zmluvy pravidelne hradíť, preto bezúročnosť úveru sa podľa názoru súdu v situácii, keď v zmluve navyše chýba údaj o splatnosti splátok a termíne konečnej splatnosti premietla nie do skrátenia výšky mesačnej splátky, ale do skrátenia doby splácania. Vo vzťahu k premlčaniu to potom znamená, že ak žalovaná podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad mala do dňa 14.1.2013 (tri roky pred doručením žaloby súdu) zaplatiť 5 splátok po 138,14 eur (20.8., 20.9, 20.10, 20.11 a 20.12), teda sumu spolu 690,70 eur, pričom uhradila v tomto období sumu spolu 173,- eur), tak potom rozdiel vo výške 517,70 eur (690,70 eur - 173,- eur) je suma, právo na zaplatenie ktorej je premlčané. Z uvedeného vyplýva, že nakoľko v prospech žalovanej poskytnutá bola suma 2.845,99 eur a podľa prehľadu splátok do vyhotovenia žaloby uhradila 1.785,- eur, veriteľ mal nárok na vrátenie už len sumy 1.060,99 eur, z ktorej časť vo výške 517,70 eur mu pre premlčanie nemožno priznať, preto dôvodne uplatnená bola len istina 543,29 eur.

49. Nepremičaný dlh žalovanej teda bol 543,29 eur a nakoľko žalovaná uhradila naň po dni 8.12.2015 (posledný evidenčný deň v predloženej prehľade splátok a úhrad) sumu 417,24 eur, priznať žalobcovi na istine možno už len sumu 126,05 eur.

50. Žalobca predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.9.2016 spolu s poštovým podacím hárkom zo dňa 3.10.2016 preukázal, že postupca Consumer Finance Holding, a.s. oznámil žalovanej, že pohľadávka voči žalovanej z predmetnej úverovej zmluvy bola spolu s príslušenstvom odplatne postúpená na žalobcu (opätovne jej to bolo oznámené doručením tohto oznámenia žalovanej súdom). Vzhľadom na uvedené preto súd mal za preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky rovnajúcej sa nepremičanej výške nevrátenej úverovej istiny. Keďže nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaná sumu 126,05 eur do dňa vyhlásenia rozsudku mu neuhradila (všetky žalovanou preukázané a oznámené úhrady boli pri určení uvedenej dlžnej sumy zohľadnené), čo nespochybnila ani samotná žalovaná, súd žalobe v časti nároku na zaplatenie istiny 126,05 eur vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

51. Žalobca v žalobe po jej čiastočných späťvzatiach uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.060,99 eur od 21.9.2014 a potom zo súm a za obdobia uvedené v jeho poslednom vyjadrení k veci zo dňa 25.10.2017.

52. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

53. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

54. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

55. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.2009 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1.2.2013). V danom prípade záväzkový vzťah strán vznikol pred 1.2.2013, preto výška úrokov z omeškania na ktoré žalobcovi vzniklo právo je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá bola vo výške 0,05 %.

56. Keďže žalovaná celú sumu bezúročného úveru mala vrátiť do 21 mesiacov od júla 2012, tak ak žalobca po čiastočnom späťvzati úrok z omeškania žiadal až od 21.9.2014, je zrejme, že vtedy už žalovaná dávno bola v omeškaní so zaplatením nevrátenej úverovej istiny, preto úrok z omeškania súd žalobcovi priznal od tohto dňa, avšak len zo sumy 543,29 eur rovnajúcej sa výške jej nepremičaného dlhu na istine k tomuto dňu. Sadzbou úroku z omeškania určenou podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka je tu sadzba 8,05 % ročne (ku dňu 21.9.2014), ktorú aj žalobca žiadal. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná dňa 21.9.2014 preukázateľne bola v omeškaní so zaplatením nevrátenej úverovej istiny vo výške 543,29 eur a po jednotlivých úhradách zohľadnených vo výroku rozsudku o úrokoch z omeškania a po poslednej úhrade od 18.10.2017 je stále v omeškaní so zaplatením sumy 126,05 eur, uložil jej súd spolu so sumou 126,05 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 543,29 eur od 21.9.2014 do zaplatenia tej- ktorej sumy žalovanou a od 18.10.2017 zo sumy 126,05 eur do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

57. Keďže žalovaná na pojednávaní predniesla žiadosť o povolenie splácať prisúdenú sumu v splátkach, súd preskúmal túto žiadosť a využijúc právo vyplývajúce mu z ust. § 232 ods. 3 a 4 CSP povolil žalovanej s prihliadnutím na výšku dlžnej sumy, skutočnosť, že žalovaná už v priebehu sporu túto pravidelne splácala a jej tvrdené pomery platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 20,- eur mesačne spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku, majú za to, že takáto výška splátok je v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv vyjadrenou v čl. 2 Civilného sporového poriadku pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého plnenia. Súd vzal na zreteľ aj to, že žaloba pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a premlčanie časti splátok bola dôvodná len v časti a tiež porovnanie, aký dopad by mohlo mať nevyhovenie žiadosti o splátky vo výroku o splatnosti na žalovanú v porovnaní s dopadom vyhovenia tejto žiadosti na pomery žalobcu ako obchodnej spoločnosti hromadne vymáhajúcej pohľadávky, čo je súdu známe z jeho činnosti.

58. Čo sa týka obrany žalovanej proti uplatnenému nároku uvedenej najmä v jej písomnom vyjadrení zo dňa 4.5.2017, k tomu súd uvádza nasledovné. Ak žalovaná namietala podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, tým, že žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania za čas pred 21.9.2014 späť, bolo bezpredmetné sa týmto tvrdením žalovanej ďalej zaoberať. Ku dňu 21.9.2014 už všetky jednotlivé nepremičané splátky bezúročného úveru boli dávno splatné, preto tieto tvrdenia žalovanej stali sa pre rozhodnutie bezpredmetnými. Čo sa týka námietky premlčania vnesenej žalovanou a jej tvrdenia o premlčaní splátok splatných pred dňom 14.1.2013, s tým sa súd stotožnil a premlčané splátky neboli žalobcovi priznané. Ak žalovaná tvrdila že dojednanie o postúpení pohľadávky v zmluve je neprijateľnou podmienkou, preto samotné postúpenie pohľadávky je absolútne neplatný právny úkon, s tým sa súd nestotožňuje. Právo postúpiť pohľadávku tu má základ priamo v zákone, v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19.9.2016 sa postupovala v celom rozsahu splatná pohľadávka na slovenskú právnickú osobu oprávnenú poskytovať spotrebiteľské úvery (viď výpis z obchodného registra žalobcu), súd postúpenie pohľadávky mal za zákonné a platné. Nešlo o postúpenie pohľadávky na nejaký nedostupný subjekt v Karibiku, ale o právny úkon s priamou zákonnou oporou, preto námietky žalovanej tu neobstoja. Ani obrana súvisiaca s účelom pôžičky neobstoja, lebo je síce pravdou že išlo o refinančnú pôžičku, teda reálne peňažné plnenie sa tu žalovanej neposkytlo, ale prostriedky úveru sa použili na úhradu jej skorších záväzkov z iných úverových zmlúv, pričom stalo sa tak z vôle a na výslovnú žiadosť žalovanej, ako potvrdila na pojednávaní motivovanú tým, aby nesplácala tri mesačné splátky ale len jednu, pričom je vecou slobodného rozhodnutia každého dlžníka ako naloží s poskytnutými prostriedkami úveru, preto ani táto obrana podľa názoru súdu nič nemení na čiastočnej dôvodnosti žaloby.

59. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie sumy 1.259,63 eur vzatá späť (a to v menšej - uhradenej časti procesným zavinením žalovanej, vo zvyšnej - väčšej časti zavinením žalobcu). Vo zvyšnej časti bolo žalobe v časti vyhovené, v časti bola zamietnutá. Celkový procesný úspech žalobcu bol výrazne prevýšený jeho neúspechom, nakoľko dôvodne podaná žaloba bola len čo do sumy 543,29 eur z pôvodne žalovanej sumy 1.902,40 eur. Žalobca teda síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol v prevažnom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Podľa pomeru úspechu v spore vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanej. Žalovaná však náhradu žiadnych trov konania neuplatnila, preto súd v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

60. Žalobca za podanú žalobu zaplatil súdny poplatok vo výške 114,- eur zodpovedajúci základu 1.902,40 eur, teda pôvodne žalovanej istine. Pred prvým pojednávaním žalobca v časti o zaplatenie istiny spolu vo výške 798,75 eur berie svoju žalobu späť, čím mu vznikol nárok na vrátenie časti súdneho poplatku zaplateného za žalobu, a tak súd v poslednom výroku rozsudku rozhodol o vrátení časti tohto poplatku

61. Podľa § 7 ods. 7 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť poplatku.

62. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

63. Keďže žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie istiny 798,75 eur s príslušenstvom vzatá späť pred prvým pojednávaním, pričom sume predmetu konania, ktorá ostala čiastočným späťvzatím žaloby nedotknutá (1.103,65 eur s prísl.) zodpovedá súdny poplatok 66,- eur, v zmysle citovaných zákonných ustanovení sa žalobcovi vracia pomerná časť ním zaplateného súdneho poplatku za žalobu prevyšujúca sumu 66,- eur, čo po krátení o 6,70 eur v zmysle § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch činí k vráteniu časť súdneho poplatku vo výške 41,30 eur.

64. V zmysle ust. § 11 ods. 6 citovaného zákona poplatok bude žalobcovi po právoplatnosti tohto uznesenia vrátený prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému E-KOLOK, ktorým je Slovenská pošta, a.s.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.